

פרשת חקת < 18 > ו' תמוז התש"ע

גילוי דעת

קדש חייר

הרב דב ליאור מסביר להנהגת המדינה ולשופטי בג"ץ
על חשיבותו הייחודית של לימוד התורה

וטהרם

הרב ד"ר אביעד הכהן מציע לאברכים החרדים לפרנסתם
ללכת בדרכם של גדולי ישראל. אחד על אחד

מעשה רב על מידותיו של הרב אליהו זצ"ל

שלומית איתם מתדרכת את ההורים לקראת החופש הגדול

ושירות לכוחות על אלה שלא יוצאים אליו

וְאֵשֶׁת הַנֹּחַלִּים אֵשֶׁת נֹחַ לְשִׁבְתָּ עִיר

חקת כ"א ט"ו

אבי קנטרוביץ > תנועה כהלכה

הנהג והרכב הזו גלגלי

"רוכב אופנוע נפגע קשה..." "רוכב אופניים נהרג..." לצערנו אנו שומעים וקוראים לעיתים תכופות על תאונות קשות בהן מעורבים רוכבי רכב דו גלגלי.

יש לזכור כי ארבעת הגלגלים של המכונית גורמים ליציבותה על הכביש ולהגברת הבטיחות, אך על הדרך נוסעים גם כלי רכב דו-גלגליים עם מנוע, כגון אופנוע, וללא מנוע - אופניים.

עפ"י החוק גם אופניים הם רכב. הם משמשים הן לתחבורה והן להנאה, ומשתמשים בהם גם ילדים וגם מבוגרים וקשישים.

רוכב האופניים אינו נדרש ללמוד לרכוב, להיבחן ולקבל רישיון, אין הגבלת גיל למשתמשים בהם, והאופניים אינם עוברים בדיקות בטיחות כלל.

על נהגי הרכב המנועי להתייחס אל האופניים כאל כלי רכב בעל מגבלות מיוחדות. הם נראים פחות בשל גודלם, צלילתם קטנה והם נעלמים ב'שטחים' מתים' מעיני הנהג. גם עוצמת האור של הפנס באופניים, אם קיים בכלל, חלשה ביותר.

האופניים קטנים ובעלי יכולת תמרון גבוהה. רוכביהם מנצלים יכולת זו לעקיפת רכב בתנועה איטית מימין ומשמאל, להתפתלות בין כלי-רכב, ולנסיעה בניגוד לכיוון המותר, אי ציות לתמורים ורמזורים ועוד עבירות שרוב הנהגים אינם מעיזים לעבור.

הדבר דומה גם אצל רוכבי האופנועים. היחס כלפי האופניים והאופנועים צריך להיות כאל הולכי רגל. מכיוון שכמעט כל התאונות בהן הם מעורבים מסתיימות בפגיעות גוף.

אופנוע מחויב בבדיקות טסט וברישיון, ורוכב האופנוע חייב ללמוד ולהבחן כדי לזכות ברישיון נהיגה, אך למרות זאת נמצא כי גישת רוכבי האופנוע דומה לזו של רוכב האופניים.

האופנוע מהיר מהאופניים ומרוב כלי הרכב המנועיים או המסחריים, רוכבי האופנועים מרבים לעקוף אותנו במהירות גבוהה משמאל-כחוק, ומימין-בניגוד לחוק.

נקפיד להשתמש שימוש תכוף במראות וכך נמנע מאתנו את ההפתעה הבלתי נעימה של גיחתו הבלתי צפויה של רוכב האופנוע.

רוכב אופניים/אופנוע > הקפד לחבוש קסדה, הקפד על חוקי התעבורה ואל תפתיע משתמשי דרך אחרים.

נהג רכב 4 גלגלים ויותר > זכור, אתה גדול, חזק, מהיר ומוגן. אופניים ואופנועים אינם חזקים כמוך, שמור עליהם.

לצליל הזה

לע"נ אביה יהושע גולדברג ז"ל

סדנאות סימולציה לנהיגה חכמה של **תנועה כהלכה** מסובסדות ע"י **קרן אביה** 09-7745758, 054-4836343

הרשות הלאומית לבטיחות בדרכים

על פי נתוני הרשות הלאומית לבטיחות בדרכים: **בשבוע שעבר, נהרגו בכבישי ישראל 3 בני אדם ועוד 2 נהרגו מפציעות קודמות**

גליון 18
פרשת חקת
ו' תמוז תש"ע

תמונת שער:
ואשד הנחלים
אשר נטה
לשבת ער
חקת כ"א, ט"ו

התמונה בשער צולמה ע"י אפרים לב
בשיטפון על יד עין גדי

בכל שבוע תתפרסם, בעז"ה, תמונת שער מתוך מבחר תמונות שתשלחו אתם הקוראים. **אתם מחמנים לשלוח תמונה הקשורה לפרשת בלק** למייל: gdaat@pisrael.com לציון עבור תמונת שער. עפ"י התקנון

זה עונג שבת

הדלקת נרות > ירושלים 7:09 תל אביב: 7:27 חיפה: 7:21
צאת השבת > ירושלים 8:30 תל אביב: 8:33 חיפה: 8:34

הוצאה לאור: קרן אביה לע"נ אביה יהושע ז"ל

הפקה ופרסומות: פרסומי ישראל ושות'

לפרסום, מודעות והנצחות: ורד כהן-חדד

gdaat@pisrael.com ■ 02-5350916

עריכה: עפר מעוז

עיצוב: תמי כהן ומורן ארונשטם

תוכן המודעות על אחריות המפרסמים בלבד

© כל הזכויות שמורות לפרסומי ישראל ושות'.

■ נא לא לקרוא בשעת התפילה

■ נא לשמור על קדושת הגליון

■ כל ההכנסות מהגליון קודש למלחמה בתאונות הדרכים

חייבים לעשות לסוף הזה

סוף

המעוניינים

לפרסם במדור זה

את פעילותם בנושא זהירות בדרכים

מוחמנים לשלוח אלינו מידע

על הפעילות והפועלים למייל:

zehirut@pisrael.com

תעש חשבון

תואר ראשון L.L.B.
במשפטים

תואר ראשון B.A.
בחשבונאות*

מלגות ייחודיות לקצינים, לבוגרי ישיבות הסדר
ולבוגרי מכינות ומדרשות

לימודים לתואר ראשון

מיטב המרצים, באקדמיה שמתמקדת אך ורק בתחום שלכם - משפטים או חשבונאות.

מלגות גבוהות

מלגות ייחודיות לבוגרי ישיבות הסדר, מכינות קדם צבאיות, מדרשות וקציני צה"ל.
נרכיב לכם חבילת מלגות המאפשרת לימודים עד גובה שכר לימוד אוניברסיטאי.

לימוד תורה

בבית המדרש לגברים בראשות הרב אביחי קצין או במדרשה לנשים בראשות
הרבנית ד"ר לאה ויזל, תזכה במלגה נוספת.

שערי משפט

אקדמיה מתמחה בתחום שלך

הוד השרון

ההרשמה בעיצומה!

לפרטים ולהרשמה חייגו: 09-7750333 ■ *5909 ■ www.mishpat.ac.il

גילוי דעת

תפילה לפני יציאה לקרב

הרב יעקב אריאל - רב העיר רמת גן

קונבנציונאליות, באכזריות נוראה ומרבים חללים וטומאת מת בישראל.

רק אחרי הכותו את סיחון ואת עוג הואיל משה בהכנת העם מעשית לכניסתו לארץ ישראל.

כל השח בין תפילין של יד לבין תפילין של ראש חוזר מעורכי המלחמה. מי שמפריד בין האידיאה לבין המעשה, בין ארץ ישראל של מעלה לבין זו שלמטה, בין הרוח והכוח, אינו מסוגל להיאבק ולהגן על הארץ. או שהוא הופך אותה לאידיאה וירטואלית מנותקת מן המציאות, או שהוא הופך אותה לנדל"ן הניתן למיסחור.

אולם תורת ה' תמימה משיבת נפש. רק באיחוד הרמוני ואורגני של הדברים מזכה לך ש"מציון תצא תורה ודבר ה' מירושלים", "וכתתו חרבותם לאתים וחניתותיהם למזמרות לא ישא גוי אל גוי חרב ולא ילמדו עוד מלחמה" ■

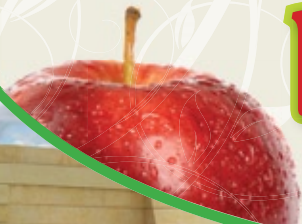
המקדש כמרכז רוחני אין כל משמעות לארץ. זו היא סתם פיסת קרקע כמו בכל מקום בעולם.

כנגד שני אלו עיכבו שני מנעולים חזקים את כניסת עם ישראל לארצו: סיחון מלך חשבון ועוג מלך אדרי: ופירש השפת אמת: חשבון - מלשון מחשבה, שאיפה, אידיאולוגיה. אדרי - מלשון זרוע (בארמית) - ביצועיות מעשית. תפילין של ראש - מרכז החשיבה, ותפילין של יד - כוח העשייה. על עם ישראל להתגבר על שני מעצורים, האחד - מעצור נפשי השולל את זכותו המוסרית של עם ישראל על ארצו, המערער את האידיאולוגיה של מעמדה הרוחני של א"י והמקדש כמרכז תרבות, משפטי ודתי לעולם כולו. בין היתר מתבטא המעצור בשנאה תהומית ובהכחשת זיקתנו לארץ ישראל לירושלים ולבית המקדש, וסכנתו החמורה יותר בחלחול רעיונות אלו פנימה ללבם של ישראל, ובעקבותיהם דלדול המוטיבציה והמורל והריסת החוסן הנפשי. והשני - כוחות חזקים הלוחמים בשיטות לא

נחלקו המפרשים באשר למיקומה של פרה אדומה בפרשתנו. לדעת אבן-עזרא זו המשכה של פרשת קורח, בה נצטוונו על שמירת המקדש, וכן כאן "ואיש אשר יטמא ולא יתחטא את מקדש ה' טימא". האברבנאל סבור שפרשה זו מכינה אותנו לקראת כיבוש הארץ, ובמלחמה יש גם קרבנות, ולכן ציוותה התורה על "כל אשר יגע על פני השדה בחלל חרב".

שני הפירושים מייצגים שני צדדים של ארץ ישראל, האחוזים זה בזה כשלהבת בגחלת. ארץ ישראל היא גם אידיאה נעלה וגם ארציות ריאלית. זו ארץ הקודש, שבמרכזה המקדש, שיש לשמור על טהרתו וקדושתו, כדי ששם נתעלה ונתרומם ונתקרב לשכינה, והיא גם אדמה שלא נעזבנה ביד זולתנו מן האומות או לשממה.

והא בהא תליא. ללא ריבונות ישראלית והתיישבות במרחבי ארצנו לא ניתן לבנות מקדש. מאידך, ללא

כפר תפוח

יש מקום לכולם

שירותי ייעוץ, ייעוץ, ייעוץ

יצאנו למדוד תשומות הבניה 04/10

הבית: 4 חדרים 103 מ"ר חד משפחתי על חצי דונם

מחיר: ₪674,000*

שלב א': 9 בתים ראשונים במיקום מעולה במרכז הישוב!

היישוב קהילתי דתי בתנופת קליטה הקהילה 180 משפחות

המיקום 35 דק' מתל אביב | 45 ד' מירושלים

www.amana.co.il

הראל 052-5665993 מרכז מידע אמנה - 1-800-260-240

גלוי וידוע

והיא רחוקה ממני

הרב מנחם בורשטין

ראש מכון פוע"ה וחוקר המקדש

ומטהר כח השכלי לפי טוב הכנתו וטוב מזגו. ואולי בעבור לא יחשבו שיהיה לאפרה דבר עצמי בסגולה לטהרם, ויבוא זה לחשוב בה מה שלא כיון בה, לזה הייתה מטמאה הטהורים ולזה נקראת חקת, להעיר כי הטהרה והטומאה לפי המקבל...".

דהיינו, לוקחים דווקא פרה כי היא סמל החומר ושרפתה מביעה את הכנעת החומר. על מנת שלא יחשבו שיש איזשהו כח על אנושי באפר זה, אותו האפר ממש מטמא את הטהור המתעסק במצוותו. כידוע, גם הרמב"ן, הספורנו והרמב"ם נתנו טעמים שונים.

אך מדוע החכם מכל אדם לא הצליח להגיע למה שאנו בשכלנו מסוגלים להבין?

יש לומר שכל מגמת הדברים היא מגמה חינוכית שמטרתה להראות שיש גבול לכוחו של האדם. שלמה המלך בוודאי היה יכול למצוא טעם שיספק אותנו, לא פחות מטעמים שניתנו למצוות אחרות, אך המגמה החינוכית שעמדה מול עיניו של החכם מכל אדם, הייתה חשובה הרבה יותר: לדעת ולהדגיש שיש גבול להבנתו של האדם ולמה שהשכל האנושי יכול להבין ולכן "אמרתי אחכמה והיא רחוקה ממני" ■

לתמוה כיצד נחשוף אנו סוד ששלמה המלך קרא עליו "אמרתי אחכמה והיא רחוקה ממני"? נגלה ונאמר שהרז כבר נחשוף לפני רבות בשנים, וכך נאמר בספר 'מדרשי התורה':

המגמה החינוכית שעמדה

מול עיניו של החכם מכל

אדם, הייתה חשובה הרבה

יותר: לדעת ולהדגיש שיש

גבול להבנתו של האדם

"מה שהפרה מטמאה את הטהורים, אחשוב כי בעבור שהפרה רמז לחומר והיו העוסקים בה טמאים, הורה שהנמשך אחר החומר יטמא. אפרה היה מטהר הטמאים, שהמכניע חמרו ושורפו... אז יישאר טהור ונקי. כי החומר מטמא כח השכלי לפי רוע מזגו,

לפני מספר שנים במסגרת מחקרנו על בית המקדש, ניסינו לאתר על הגלובוס פרות אדומות. בדרך ניסית ממש ובסיעו של מר רונן יחיד, גילינו שבשוודיה יש "ארגון מגדלי פרות אדומות". יצרנו עימם קשר וביררנו אפשרות של הבאת פרות כאלה לארץ. אלא שנוצרה בעיה - מזג האוויר השוודי הרבה יותר קריר וכיצד יסתגלו הפרות למזג האוויר הארץ-ישראלי? פנינו אפוא לחווה מיוחדת בבת-שלמה על מנת לברר אפשרות להביא לארץ בצורת עוברים מוקפאים ולהשתילם ברחם פרה מקומית.

כהרגלנו פנינו אל מורנו ורבונו הגאון הרב מרדכי אליהו זצ"ל, שקשה עלינו עד מאוד הסתלקותו ופרידתו מאיתנו. הכנסנו אותו בסוד העניינים, הרב נאות לנסוע לבת-שלמה ולבדוק את האפשרות בשטח ואת ההשלכות ההלכתיות לכך. לצערנו כנראה מן השמים עוד לא הגיע הזמן לכל המהלך, והמכון בבת-שלמה הפסיק פעילותו, אך למדנו שברצות ה' נדע לייבא פרה אדומה במקרה הצורך.

מתוך העיסוק בנושא חשבנו שהצלחנו לחשוף את סוד טעמה של המצווה והחוקה הזאת. אמנם יש

בס"ד
במה כהלכה ורידינג 3 מציגים:

אודי דויד

רוחות טובות

חוגג אלבום זהב במופע חדש!

רידינג 3 נמל תל אביב יום רביעי, י"א בתמוז 23.6.10

פתיחת דלתות 20:00 תחילת מופע 22:00

יוסי אשל - גיטרה חשמלית / ערן קליין - קלידים / שלומי רשלבך - תופים / רונן צוויג - גיטרה בס / בן שיבולת - צ'לו

רדינג 3

בית הספר למוזיקה

www.reading3.co.il

BAMA

במה הלהקה ישראלית הפיקה

אודי דויד בפייסבוק:

facebook

לרכישת כרטיסים: 03-7624000

להזמנת הופעות: במה כהלכה 03-5780987, 050-5300888

חבר איגוד האמרגנים ומפיקי אומנויות הבמה בישראל

בערב המופע יוצע אוכל כשר!

דעת תורה

אוהלה של תורה

הרב דב לאור - ראש ישיבת ניר קרית ארבע

שמעתי על פסיקת בג"ץ האחרונה, שקבעה שיש למנוע מתלמידי ישיבות תקציבים המופיעים בתקציב המדינה. הפסיקה הזו מראה שהם אינם מבינים שקיום חכמי ישראל בעם ישראל צריך להיות שייך לכלל ישראל. יש לעם ישראל עניין לטפח תלמידי חכמים ולאפשר להם לגדול. זה מה שאנו אומרים בכל שני וחמישי: 'לקיים בנו חכמי ישראל, הם ונשיהם ובניהם ותלמידיהם'. לשבחו של בן גוריון ייאמה, שהוא הבין שהייחודיות של עם ישראל זה עסק התורה, ולכן העניק לתלמידי הישיבות את הפטור משירות צבאי למי שתורתו אומנותו.

אני לא רואה מקום לעשות השוואה לסטודנטים. לימוד תורה לא לומדים בשביל משהו. סטודנטים לומדים לצורך פרנסה, וכמובן שגם זה חשוב, ועל המדינה לתמוך גם בהם, אבל לימוד תורה זה הייחודיות של עם ישראל. הלואי שנזכה שהנהגה תכיר בכך, ותאפשר צמיחה של תלמידי חכמים ■

זאת התורה אדם כי ימות בְּאֵהָל

חז"ל למדו מפסוק זה שאין דברי תורה מתקיימים, אלא במי שממית עצמו עליהם. לימוד תורה דורש מהלומד התמסרות מוחלטת, להתרומם מעל כל הדאגות, ולהתרכז ולהתמקד בלימודה של תורה.

נשאלת השאלה, מדוע את המסר החשוב הזה, הקשור בלימוד תורה, מלמדת אותנו התורה דווקא בעניין טומאת מת, לא ראוי היה שייאמרו דברים אלה כשמשוה מדבר על לימוד התורה?

לדעתי יש בעניין רעיון גדול. חז"ל מספרים שבמעמד הר סיני עם ישראל הגיע לתיקון חטא אדם הראשון, ומתוך כך להשתחררות מהמוות, אלא שקילקלו בחטא העגל. לכן שהפרשה עוסקת בטומאת מת, זה המקום להראות שההימלטות מהסיט הזה של המוות אפשרית רק ע"י דבקות בתורה. המקובלים אומרים שלעתידי לבא האדם לא ימות, אלא יחיה לצנח למרות שהוא בתוך גוף. זה הסוד בלימוד התורה.

אין מקום

לעשות השוואה

לסטודנטים,

סטודנטים לומדים לצורך

פרנסה, וכמובן שגם זה

חשוב, אבל לימוד תורה זה

הייחודיות של עם ישראל

שאלת השאלות

הרב צוריאל וינר - ראש בית המדרש 'רעוא'

גילוי יכול להוביל לגישה פשטנית וזלזול. אך בל נטעה ונאמר שאין טעמים. אדרבה, ישנם טעמים ועלינו להתאמץ ללבנם ולהשיג אותם בענווה כפי כוחנו בלימוד. בלימוד התורה שלנו אנו מחפשים את ההיגיון הפנימי, המוסרי או הערכי, ומשתדלים לתת טעם ולהוכיח סברה. העיקר, הוא לחפש לדעת את ה', ולדעת מה הוא התיקון שהוא רוצה להעניק לנו במצווה הנלמדת על פרטי הלכותיה.

יש בכוח שאלת שאלות מתוך חירות, אמון וענוה, לצרף את נפש הלומד, להזמין אותה להעמיק בדברי חז"ל להתהלך בסוגייתם ולהיפגש עם עומק רצונם. אט אט התורה נעשית חלק בלתי נפרד מהלומד, והופכת לתורה מופנמת ומעצבת אישיות וחיים. מהותה של תורה שבע"פ אינה חוקים ומסקנות וציות לסמכותם, אלא העמקה בטעמים הפנימיים שחז"ל ביטאו במשא ומתן התלמודי. בל נטעה שהמחויבות נחלשת, להיפך העמקה זו יוצרת מחויבות עמוקה לאורח חיים יהודי, מתוך הזדהות והשתייכות.

אני חווה את נוכחות הקב"ה בתורה, לא כמלך נוקשה, אלא כאב רחמן ואוהב, בעל סבלנות לבניו, שנתן לנו תורה ומצוות מתוך אהבתו אלינו, לטוב לנו כל הימים-להחיותנו כהיום הזה ■ ערך: הרב נתנאל לוי

תורת הנגלה

למשה, 'ואין הסתימות והעמימות... אלא בעיוורון שְׁלֵנו'. הרמב"ן מדגיש כי אין תועלת המצוות מופשטת או עבור הקב"ה, אלא דווקא 'לטוב לנו'. מטרם חינוכית ומעשית, לטהר לבנו ולהגן עלינו, להשריש האמונה בלבנו שנדע את ה', למנוע מאתנו נזק או מידה מגונה.

העיקר, הוא לחפש לדעת

את ה', ולדעת מה הוא

התיקון שהוא רוצה

להעניק לנו במצווה הנלמדת

על פרטי הלכותיה

גישה שונה, אפוא, עולה מדברי הרמב"ן, המדגישה ומחייבת העמקה והבנה בתורה ובטעמי המצוות. גישה זו מובילה לראות את עיקר היהדות לא בקבלת סמכות, אלא בהבנה המובילה להזדהות והשתייכות. לא נתגלו טעמי תורה, אומרת הגמ' בסנהדרין, כי

כשאני פותח גמרא צפות לי שאלות מכיוונים רבים, חלקם מקובלות יותר אך חלקם פחות. האמת, לא את כולם יש לי תמיד אומץ לשאול בקול אז לפני שאסתם לעצמי את הפה ואעבור הלאה, אשתף אתכם בשאלת השאלות: האם יש שאלות שאסור לשאול?

פרשת פרה היא דוגמה נהדרת. היא אב טיפוס לחוקים - למצוות שנראות ללא טעם. וכדברי רבי יוחנן בן זכאי במדרש 'חוקה חקקתי, גזירה גזרתי, אי אתה רשאי לעבור על גזירותי'. גישה זו ניתן לראות גם ברש"י ביחס למצוות: 'מידותיו (=מצוותיו) של הקב"ה אינן אלא גזירות להטיל על ישראל חוקי גזירותיו. להודיע שהם עבדי ושומרי מצוותיו וגזרות חוקותיו, אף בדברים שיש לשטן ולנכרים להשיב עליהם ולומר: מה צורך במצווה זו?'. שואלי השאלות ומחפשי הטעמים הם הנוכרים והשטן. יהודים עובדי ה' לעומתם, הם צייתנים, מקבלי סמכות, והשאלות מהם והלאה. מדבריו ניכר כי חיפוש אחר טעמים ועודף שאלות מחלישים את המחויבות לקיום מצוות ומרחיקים מדבקות בקב"ה. אך אני השואל, אנא אני בא? האם כמאמין ועובד ה', עלי לגנוז את שאלותי?

מזור אני מוצא בדברי הרמב"ן על התורה בפרשת כי תצא, המראה כי גם לפרה אדומה יש טעם שנתגלה

תשובה לשאלתנו זו נמצא בספרו של שמחה רז "מלאכים כבני אדם", שם מובא פירושו של מרן הרב קוק לדברי חכמינו בגמרא.

"לו היה רבי אבא מנשק את רגבי האדמה, סבורים היינו שעושה הוא זאת מפני שהאדמה סופה שתיתן פירות, וחשיבותה וקדושתה של ארץ ישראל היא רק בגין המצוות התלויות בארץ. אולם אהבתו של רבי אבא לארץ ישראל הייתה אהבה שאינה תלויה בדבר, וקדושתה הינה עצמית, לפיכך נשק לאבנים ולסלעים".

גולת הכותרת של אהבת עם ישראל לארצו היא האהבה שאנו רוחשים למקום המקדש. ביטוי עז לכיסופים של עם ישראל לירושלים, מקום הקודש והמקדש, נותן ר' יהודה הלוי באחד משירי הקודש הנפלאים שלו:

יפה נוף משוש תבל, קריה למלך רב \ לך נכספה נפשי, מפאתי מערב; המון רחמי נכמא, כי אזכרה קדם \ כבודך אשר גלה ונווך אשר חרב; ומי יתנני על כנפי נשרים, עד \ ארוזה בדמעתי עפרך ויתערב; דרשתיך, ואם מלך אין בך, ואם במקום \ צרי גלעדך, נחש שרך וגם עקרב; הלוא את אבניך אחונן ואשקם \ וטעם רגביך לי מדבש יערב ■

הרב צבי יהודה הכהן קוק זצ"ל ואת עפרו יחוננו

מובלטת ועולה צמיחת שלמות דמותו של ישראל, כשהוא מתמרק ומתכונן להופעת חיוניותו האלוהית השלמה, הציבורית, הכללית. ישראל, אשר בניו באו וחוננו את עפר ארצו ורצו את אבניה, הולך ומתדבק אליה, אל אמו - אדמת קדשו...".

מקורו של משפט זה נמצא בפסוקים "אתה תקום תרחם ציון כי עת לחננה... כי רצו... את אבניה ואת עפרה יחננו". הגמרא במסכת כתובות מתייחסת לפסוקים הללו בתהלים ומספרת כי ר' אבא היה מנשק את הסלעים שבחוף עכו, ור' חייא בר גמזא היה מתגלגל בעפר ארץ-ישראל. יש לשאול: למה מביאה הגמרא את שני הסיפורים, ולא הסתפקה בסיפורו של ר' חייא שנישק עפרה של ארץ-ישראל?

קרוב לסוף ימיו, ריכז רבנו הרב צבי יהודה הכהן קוק את מאמריו בספר בשם "לנתיבות ישראל". בספר זה מופיע המאמר "על הפרק", שפורסם לראשונה בערב מלחמת העולם הראשונה, שם מסביר רבנו את הסיבה האמיתית להתעוררות התנועה הציונית:

"מקור תנועתה הגדולה של האומה הישראלית הוא כמובן בתוך תוכה של האומה, בפנימי פנימיותה, בגידיה ובאבריה..."

לפי דברי רבנו, טעות לייחס את הסיבה להופעת התנועה הציונית "בבקשת מקלט בטוח". ההתעוררות באה לדעתו ממקור הרבה יותר עמוק - במהותה של האומה קיימת תשוקה לשוב לעצמה בארץ חייה. התנועה קמה מתוך "חפץ חייה ותחייתה העצמי החפשי של האומה. מתרפקת היא על דודה, מתגעגעת היא אל ביתה, אל נחלתה, אל ארצה... בחפצה החיובי העצמי לשוב לארץ חייה, לא-לוהיה, לעצמיותה, לחיות את חייה הטהורים הבריאים החפשיים, חייה הא-לוהיים..."

רבנו ראה בשואה האיומה את חיסול הגלות, דבר שהחיש את התהליך של צמיחת הגאולה בארץ ישראל. וכך כתב רבנו מאמר שכותרתו 'הקהל את העם':

"עם גמר התמוטטות קרקע הגלות מתחת רגלינו..."

דרושים

פירות ובשלות

הרב נעם פרל - ראש ישיבת בני עקיבא הסביבתית סוסיא

ארץ ישראל ופרותיה יוכיח כי אכן הגיעה העת לעלות בחומה, להשמיד את תרבותם האכזרית והמתועבת של עמי כנען ולהפיק מארץ ישראל ואדמותיה את כל תעצומות הקדש הגנוזות בהן.

מבהיר לכולנו המדרש כי רתיעתו של אדם מרעיון, מדרך, מזרם או תנועה אינו בהכרח בחירי, לעיתים מדובר בהתאמה שורשית המאותתת לאדם על אי התאמתו הפנימית למקום או לרעיון בו פגש. לא יכלו אבותינו שלא להירגע מפירות הארץ, ומאידך לא בכדי פרצה הציונות לבמת ההיסטוריה רק ברגע בו הבשיל העולם לגאולה. לא בכדי עלו ישראל בחומה לארץ אבות והבהירו כי התפוגג עונש ג' השבועות, ומנגד לא סתם נרתעו ונרתעים חלקים מעמנו מבשורת הגאולה, ולא סתם נדחו הרב קוק ותורתו על ידי החרדים מדבר ה'. כעת ברורה בעליל רתיעת הטובים בחברינו מבשורות רוחניות ההולכות ומתגבשות לאורך נתיב התקדמותו הרוחנית והציבורית, שהרי מי שאינו מצויד במערכת עיכול לתורת המחור, יעשה כל שביכולתו להתרחק ממנה בכדי שלא למות למראה פרותיה ולמשמע בשורתה ■

המחודשת לעבר ארץ כנען, ולפיכך עלינו להבין את הסלידה מן הלחם כסלידה מפרותיה של ארץ ישראל המוצעים למכירה על ידי שיירות הסוחרים המשווקות את פרות הארץ למחנה הנוודים העצום.

במקום שישמחו וילהיבו פרות הארץ המובטחת את היהודים המתקרבים למולדתם, יוצרים הם בעם רתיעה ומיאוס כה עמוקים עד כדי סכנת הרעלה ומוות מעצם ההתבוננות בהם. אף לאחר ארבעים שנות ענישה ותחלופת דור לא הצליחו ישראל להשתחרר מהפחד מפני ארץ ישראל והנהגתה הטבעית, הנהגה בה חייב אדם לחרוש בשעת חרישה, לזרוע בשעת זריעה ולקצור בשעת קצירה. לא רק מפני הכניסה לארץ עצמה חוששים אבותינו אלא אף מכל מגע ומפגש אף עם פרותיה, תרבותה החקלאית והחומרית וממילא עם משנתה הערכית והרוחנית.

מתברר שהרתיעה מן הארץ הפכה לטבעם של בני דור המדבר, רתיעה זו לא חטא הייתה אלא תיאור מצב. אם נרתעים אתם מפני פרותיה של ארץ ישראל נראה כי באמת אינכם מתאימים לחיים בה, רק סיום עידן הרתיעה וצמיחת דור הכמה ומשתוקק לאדמת

וַיִּסְעוּ מֵהָרָה הָהָר דֶּרֶךְ יָם סוֹף לִסְבֹּב אֶת אֶרֶץ אֲדוֹם... וַיִּדְבֹּר הָעָם בְּאֶל-לִקְיָם וּבְמִשָּׁה לְמָה הֶעֱלִיתֵנוּ מִמִּצְרַיִם לָמוֹת בְּמִדְבָּר כִּי אֵין לָחֶם וְאֵין מַיִם וְנִפְשָׁנוּ קֶצֶה בְּלֶחֶם הַקֶּלָּקֶל: (במדבר כ"א ד"ה)

ונפשנו קצה בלחם הקלוקל - שלא היה יכול לטעום אותו הדור מפירות הארץ כלום, אמר ר' עקיבא כשהיו מגלים להם התגרים הסל שבא מן פירות הארץ היו מתים שנאמר - "וַיִּשְׁמַע ה' אֶת קוֹל דְּבָרֵיכֶם וַיִּקְצֹף וַיִּשְׁבַּע לֵאמֹר: אִם יֵרָאֶה אִישׁ בְּאֲנָשִׁים הָאֵלֶּה... אֶת הָאֶרֶץ הַטּוֹבָה אֲשֶׁר נִשְׁבַּעְתִּי לָתֵת לְאֲבֹתֵיכֶם" - כל טוב הבא מן הארץ. (מדרש במדבר רבה י"ט, כ"א)

'נמאס מהמן', 'דורשים גיוון בתפריט', 'הלאה הניסים קדימה חיי הטבע', כה זועקים לכאורה בני דור המדבר בטענתם כי "נפשנו קצה בלחם הקלוקל" אולם לא כך מבין מדרשנו את הטענה ואת משמעותה. הופך המדרש את הבנתנו על פיה ואין הוא תולה את הפסוק בחוויות העבר - אין המדרש מוכן לקבל את שיחת הקיטורים כעוסקת בטרואמות המסע במדבר. מזכיר המדרש לכולנו את הקשר הרחב של הפסוק. הננו ניצבים במהלך הקפת ארץ אדום בעיצומה של התנועה

סיפר עו"ד שלמה בן אליהו, בנו של הרה"ג מרדכי אליהו זצוק"ל, על מידת החסד של אביו:

בכל יום שישי אחר הצהרים היה הרב אליהו עוזב את הבית למטרה לא ידועה. אף אחד מבני הבית לא ידע את סיבת היעדרו, והדבר עורר סקרנות רבה בקרב ילדיו, וכך גם אצלי. גמרתי אומר בליבי, שביום שישי הקרוב אלך אחרי אבי מבלי שיראה, ואבדוק את פשר היעדרו. ואכן כך עשיתי, וביום שישי הצטרפתי אל אבי, בלי ידיעתו, ליציאתו הקבועה לפני השבת.

הלך אבי ברחובות העיר, חצה את רחוב יפו, ונכנס >>>

בימי השלושים לפטירתו של מרן הראשון לציון הרה"ג מרדכי אליהו זצוק"ל נפרסם מעל דפי הגיליון, אי"ה, סיפורים ומעשי רב על מידותיו וגדלותו בתורה של הרב אליהו, מתוך געגועים למורנו ורבנו, ויהיו דברים אלה לעילוי נשמתו

אזהבים את הרב לומדים את

לפרטים והזמנות: אריאל - 054-5684298

גילויאלירה

בשלב זה נתפסתי על ידי אבי, ששאל אותי למעשי, והוציא אותי אל מחוץ לחדר. כשיצא מהחדר, שאלתי למעשיו ואמר לי: יהודים רבים מתים סמוך לכניסת השבת, ואין מי שיעשה להם 'טהרה', את זאת אני עושה.

לבניין. אף אני נכנסתי אחריו אל הבניין, והמשכתי במשימה שנטלתי על עצמי, וכך ראיתי. התכסה אבי בבגדי לבן, לבש מגפיים ונכנס למקום שנכנס. כשעקבתי אחריו פנימה אל החדר לא ראיתי דבר פרט למיטה, ואשר עליה מכוסה היה בסדין לבן.

לבקשת המשפחה, מי שיש בידו סיפור על הרב אליהו זצוק"ל נא לשלוח לפקס 02-6522222 או למייל: sifreiharav@gmail.com

תורתו

פרסומי ישראל ושות'.

דורש טוב לעמו
ספרו המיוחד של הרב שמואל זעפרני שליט"א, ראש לשכתו של הרב למעלה מ-20 שנה.

בספר מופיעים תולדותיו, מעשיו, הליכותיו ונפלאותיו בקודש של מר"ן הראשון לציון הרב מרדכי אליהו זצ"ל.

ברכישה מרוכזת כמתנות סוף שנה תנתן הנחה.

10 ₪

מן המותר בפין הלכות תולעים*

בקרב חלק ג'

50 ₪

מאמר מרדכי הלכות שמיטה*

בקרב

מאמר מרדכי הלכות השכמת הבוקר

45 ₪

דברי מרדכי ירח האיתנים שמות ובמדבר

בקרב בראשית

35 ₪

שפתי תפתח סידור מבואר לתלמידים*

15 ₪

קינות לתשעה באב, קראי מועד שבועות, הושענא רבא

לרכישה מרוכזת: יצחק - 050-4112608

נהלך ברגש

הרב דני אליני - ר"מ בשיבת הסדר אור עציון
הסתלק מן הספק

שאלה > הרב הדגיש בדבריו הקודמים, שלעיתים יש להמנע מהחמרות, כיצד אדע מתי עלי להחמיר ומתי לא?

תשובה > אמנם כן, למרות שיסוד ההחמרה נובע ממקום קדוש וטהור, לעיתים צריך להמנע מכך. אציב בפניך מספר עקרונות שיעזרו לך להבין מתי לא ראוי להחמיר.

חומרות חריגות > הגמ' מספרת על יהודי מסוים שנהג ללכת בבגדי שחורים כזכר לחורבן, חכמים ראו זאת בעין שלילית ובקרו אותו על התנהגות זו. לכאורה הנהגה זו של חכמים תמוהה, מדוע אין לעודד אדם המביע את יגונו וצערו על חורבן ירושלים באופן כל כך חד וברור?

התשובה לכך פשוטה. החומרא חייבת להתאים למצבו הרוחני של המחמיר באותה השעה. אכן, כולנו מתאבלים על חורבן ירושלים, אך עלינו להודות שלהגיע למדרגה שאין אנו יכולים ללוש בגד צבעוני? אנו רחוקים מכך מאוד.

אדם שמחמיר חומרות הנמצאות מעל מדרגתו הרוחנית עלול ליפול לדמיונות שווא לפיהם הוא אכן נמצא באותו מקום בו הוא מחמיר, ולא היא. עליך לדעת שהבניין הרוחני הוא בניין הדרגתי, וקפיצה למקום גבוה מדי עלולה למוטט את כל הבניין כולו.

אצטט לך סיפור נפלא ששמעתי על אחד מראשי הישיבות: פעם הבחין תלמיד שראש הישיבה שלו אינו מקיים חומרא מסוימת, שהשו"ע כתב עליה שראוי לכל ירא שמים לנהוג בה. התלמיד ניגש לרבו והראה לו את פסק השו"ע. ענה לו ראש הישיבה "כאשר אתה רואה את פסק השו"ע אתה בודאי מרגיש שהוא דיבר אליך, משום שאתה ירא שמים, אני לא מרגיש שהשו"ע דיבר עלי".

אתן לך דוגמא אחת וממנה תלמד על הכלל כולו - השו"ע כותב שראוי לכל ירא שמים לקום לתיוקון חצות, ולקונן

על חורבן ירושלים. הלכה זו חשובה, אך בטרם ייגש האדם לעשותה עליו לבחון היטב האם כבר תיקן את הנהגותיו בדברים בסיסים יותר. אדם שיחמיר ויקפוץ שלבים בעבודתו יעשה מעשה שאיננו נכון.

חומרא הנובעת מחמת בורות > כל נושא רוחני או הלכתי שבא לפניך, עליך לבחון את הנושא לעומקו ורק מתוך בירור מעמיק להחליט אם להחמיר או לא. פעמים רבות האדם מחמיר ללא צורך, רק מתוך אי ידיעת הלכה.

ידועים בעניין זה דברי הירושלמי הקובעים שעתיד אדם ליתן את הדין על כל מה שיכל ליהנות בעוה"ז ולא נהנה. מאחורי דברים אלה עומד רעיון גדול - כל כח שברא הקב"ה בעולמו נועד לשימוש של האדם, ועליו ללמוד להשתמש בו. אדם המחמיר ללא צורך פוגע באידיאל מרומם זה.

אולם כאן חשוב לציין, כי פעמים רבות אנו נתקלים במצב הדורש מאיתנו התייחסות והכרעה מידית אם להחמיר או לא. במקרים אלו בודאי ראוי להחמיר ולהסתלק מן הספק, אך מיד לאחר מכן יש לשוב ולברר את הנושא לעומקו, ולקבוע את עמדתך הקבועה.

עצבנות הלכתית > החומרא, מטרתה וענינה, היא לחזק את נפש האדם, ולהביאו לידי מעשה שלם ככל האפשר. לעיתים קם הגולם על יוצרו, ובמקום שהחומרא תשמוח את נפשו, הוא חש כיצד הוא נהפך להיות חשדן לכל הסובב אותו, וכל מעשה שאתה עושה לא גורם לך סיפוק, שהרי תמיד אפשר יותר. במקרים קיצוניים, התנהגות זו יכולה להביא את האדם לסוג של אובססיות מסוכנות ביותר. אדם שנוטל ידיו, וחושש שהמים לא כיסו את כל כף ידו, צריך להיזהר מאוד, שהנטילה לא תהפך להיות כפייתית. התורה איננה מדכאת את נפש האדם אלא משמחתו ■

שירות לכולות

חופשה מיוחדת

דורון לוי

גילוי דעת

החופש הגדול מגיע. אתם בטח שואלים מה זה נוגע אלי בתור חייל. אז זהו, שזה ממש ממש לא נוגע אלי, זאת בדיוק הבעיה.

התגייסתי לפני כשמונה חודשים (האמת ששבועה, אבל רציתי להרגיש קצת יותר טוב עם עצמי), לשירות קרבי בחיל השריון. עד עכשיו לא שמעתים אותי פוצה פה. גם כשזחלנו ותחזנו עשיתי הכל בחיוך, בלי שזה בכלל לא הפריע לי. בגדול, אני מרגיש קצת כמו ביקור ארוך בלטרון, רק שכאן הטנקים זזים.

ובכל זאת, החופש הגדול מגיע. אם הייתי תלמיד,

הייתי מקבל עוד מעט מה-זה מיוחדת. איפה הימים האלה של סוף החופש, שאתה מרגיש שזה אולי אפילו קצת יותר מדי? כאן נותנים לך בקושי שבוע רגילה (שלישי אחה"צ עד שני בבוקר), ובסוף מקפיצים אותך

ביום ראשון כי יש איזה מסדר מג"ד. איפה הטיולים עם החבר'ה לשלושה ימים? החבר'ה מפוזרים ביחידות אחרות (וכמובן שהרגילות לא יהיו חופפות), ואני מרגיש שמגיעה לי חופשה מחברים בפלוגה.

אני אפילו מוכן להתפטר, זורם גם על 'בין הזמנים' כזה לשלושה שבועות, אבל איפה אני ואיפה 'בין הזמנים', לכל היותר יש שמועות על חמשות על חמשות. אני צריך עוד שלושה שבועות. אני צריך להשלים, אם כן, שעד סוף שירותי הצבאי החופש הגדול ביותר שיהיה לי אלו הרגילות המצ'וקמקות.

אז מעבר לבכיינות, אני מרשה לעצמי להציע בחום לכל התיכונים, במיוחד לשיניים שבינינו, נצלו את החופש. חבל שאת החופשה הארוכה האחרונה שלכם תבלו מול המחשב בבית, או בשינה עד הצהריים, יום אחד עוד תודו לי על כך ■

אני אפילו מוכן להתפטר, זורם גם על 'בין הזמנים' כזה לשלושה שבועות, אבל איפה אני ואיפה 'בין הזמנים', לכל היותר יש שמועות על חמשות עוד שלושה שבועות

על דעת

חוסך שבטו

הרב אריה שטרן - ראש מכון הלכה ברורה

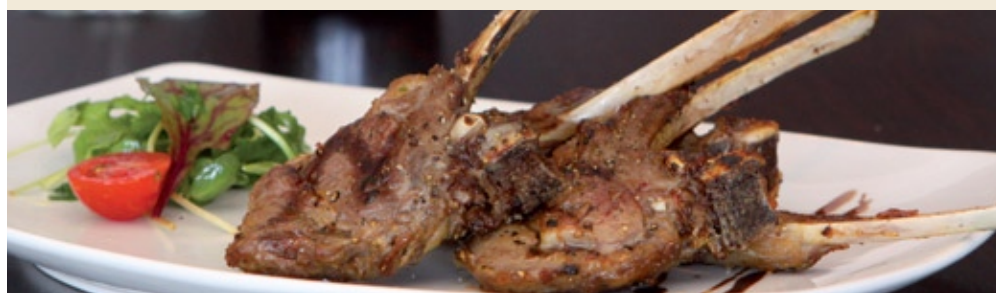
ישרי דרך ועקביים, ולא מפנקים ו-ותרנים יותר מד.
מכל מקום העיקר הוא כבתחילת הדברים שיש לשמור
על הדרך המאוזנת שהיא בודאי גם הנכונה ■

זה בתנאי שיודעים להעביר את המסרים החשובים
ברמה גבוהה ובעצמה רבה.
לשם כך צריך לדאוג שיהיו אנשי החינוך אנשי מופת,

פרשת חקת נותנת לנו הזדמנות לדון ולברר מהי הדרך
המאוזנת בחינוך, והרי זה חשוב ביותר לעומת אלה
שנוקטים בדרכים קיצוניות מכאן ומכאן.

מצד אחד יש שנותנים גיבוי מוגזם לענישה ע"י הכאה,
ומצד שני, בעיקר בזמננו, יש שמגזימים ואוסרים זאת
בצורה גורפת עד כדי כך שבמקום שהמורים מכים
את התלמידים אנו שומעים על תלמידים שמכים
את המורים.

אכן גם כאשר אנו מטים אוזן לדברי התורה וההלכה
אנו מוצאים דברים לכאן וכאן, והרי זה בא ללמד שאין
לקבוע מסמרות באופן חד צדדי?

בודאי שהחינוך ע"י דיבור

ושכנוע עדיף, אך גם זה

בתנאי שיודעים להעביר את

המסרים החשובים ברמה

גבוהה ובעצמה רבה

בפרשת מי מריבה אנו קוראים על העונש החמור
שקיבל משה בגלל שהכה ולא דיבר. נראה שיש ללמוד
מפרשה זו שאמנם יש זמן להכאה, כפי שהיה בפרשת
בשלח, אך יש זמן אחר שההכאה אינה מתאימה לו.

ניתן להבין זאת בשתי צורות, האחת שבזמן של חולשה
אין כח לספוג את המכות, והשנייה היא להיפך, שכאשר
יש כוחות גדולים אין צורך בהן.

בדברי הרמב"ם (הלכות ת"ת ח', א') אנו מוצאים שכותב
שמכים את התלמידים הקטנים כדי להטיל עליהם
אימה, אבל צריך להיזהר שלא להכותם במכה אכזרית,
והנה מצד שני ישנה הלכה מעניינת הנוגעת לימי בין
המצרים, אשר אוסרת להכות אז את התלמידים והרי
זה מפני החולשה הקיימת באותם ימים.

ושוב, בעיון בדברי חז"ל נמצא שלעומת האמור במסכת
מכות (ח') שיש מצווה בהכאת התלמידים, הרי במסכת
ברכות (ז') אמר רבי יוחנן: "יפה מרדות אחת בלבו של
אדם יותר מכמה מלקויות".

המסקנה היוצאת מן הסוגיות היא שאכן אין איסור
גורף בהכאת תלמידים, אך זאת בתנאי שהמורה יודע
את מגבלותיו ומכיר היטב את נפש תלמידיו. מאידך
גיסא, בודאי שהחינוך ע"י דיבור ושכנוע עדיף, אך גם

החלטנו לחסוך מכם את המילים ולתת לאוכל לדבר...

Artmeat
מזון אומנותי

כשר להדרין

ז'בוטינסקי 1, בניין דימול, הבורסה ליהלומים, רמת גן
טל. 03-7526222 | פקס. 03-7526223 | [www.artmeat.co.il](#)
במקום חדר פרטי לישיבות ואירועים עד 50 מוזמנים. ט.ל.ח.

אקטיביזם ראוי שבית המשפט ימנע עצמו ככל שניתן מהתערבות בסוגיות פוליטיות וחברתיות השנויות במחלוקת ציבורית. הסדר חברתי ופשוט מוסכמת תמיד עדיפים על פני הכרעה משפטית שהיא גילוייטנית וחותרת מטיבה ומטבעה. עם זאת, בית משפט אינו קובע מהם העניינים שיובאו לפניו, ומשמובא עניין להכרעתם הם חייבים לפסוק בו.

דעת יחיד בעולמה של תורת ישראל, נודעה תמיד חשיבות מרובה לדעת יחיד, וכך גם במקרה הזה. גם אם לעת הזו לא נפסקה הלכה כמו דעתו של השופט אדמונד לוי, שיש להשאיר את סעיף הבטחת ההכנסה לאברכים על כנו, אפשר שלעתיד לבוא תהפוך דעת המיעוט לדעת הרוב ותיפסק הלכה כמותה.

אליטה המציאות מלמדת שלמרות דימויה האליטיסטי, מערכת המשפט בישראל מקבלת החלטות המשקפות את מכלול גווני האוכלוסייה. הא ראייה, שהחלטות מערכת המשפט מותקפות תדיר הן מימין הן משמאל, על ידי חרדים וחילונים כאחד. למותר לומר, שאין בכך כדי ליתר את הביקורת הראויה, ובלבד שהביקורת תהיה עניינית ותסתמך על עובדות.

משפט עברי יש לעשות הכל להגברת השימוש במשפט עברי ולימודו, על מנת שערכיה היהודיים של מדינת ישראל יקבלו ביטוי גם במערכת המשפט שלה. יש במקורות העשירים של המשפט העברי מענה לכל סוגיה שעולה על סדר יומנו, וגם אם נדרשת עבודה של התאמה למציאות ימינו, יש לעשות הכל למען הטמעתו בקרבנו.

אחריות כלכלית הדברים שאמר שר האוצר על הפקרות כלכלית של בית המשפט אינם במקומם, מכיוון שחלק חשוב בשיקול הדעת של בית המשפט סלל גם את הפן הכלכלי של החלטותיו. כך ראוי שיהיה, למען לא לתקבלנה החלטות התלושות מן המציאות ואינן בנות יישום.

הבטחת הכנסה לאברכים? שיאחזו במידותיהם של גדולי ישראל < אקטיביזם? הסדר חברתי עדיף < אליטיזם? מערכת המשפט 'זוכה' לביקורת מימין ומשמאל

בתום שבוע סוער, בו שלל בג"ץ את הבטחת הכנסה מאברכים, וכפה את מיזוג מסלולי הלימוד בעמנואל, מדבר איתנו דיקן מכללת שערי משפט, הרב ד"ר אביעד הכהן, קשיי פרנסה של אברכים, על הפרדה עדתית במערכת החינוך ועל האליטה המשפטית

אברכים כל ההוה בתורה יומם ולילה ראוי לכל הערכה והערצה, אך דווקא מעמדו המיוחד של האברך והיותו דוגמא ומופת לרבים מחייב כל אברך ברמת התנהגות גבוהה מהרגיל, בחובות יתר ולא דווקא בזכויות יתר, למען הרבות קידוש שם שמים.

רווחה שלילת הבטחת ההכנסה אכן פוגעת כלכלית במשפחות האברכים. אכן, כל אדם זכאי לחיים של כבוד, אך מכאן לא מתבקשת המסקנה שעליו להיות נטל על הציבור. עיון בפסק דינו של בג"צ מלמד שמשום אברך לא נמנעה האפשרות להתפרנס בכבוד, והוא יכול לעשות כך כשם שעושים עמיתיו בחו"ל, שאינם בהכרח פחות יראי שמיים או תלמידי חכמים פחות גדולים.

ראוי שכל המבקש לזכות בכותרת של תורה, יאחז במידותיהם של גדולי חכמי ישראל, ולצד עיסוקו בתורה ידאג לפרנסתו ביתו ואל יטיל עצמו למעמסה על קופת הציבור. כדברי הרמב"ם: 'כל המשיים על לבו שיעסוק בתורה ולא יעשה מלאכה ויתפרנס מן הצדקה, הרי זה חלל את השם ובזה את התורה, וכבה מאור הדת וגרס רעה לעצמו ונטל חייו מן העולם'.

חוק טל הרע במיעוטו. כורח שנכפה על החברה הישראלית כתוצאה מכך שחלק מרכזי וחשוב שלה אינו מוכן לשאת בנטל הביטחוני בדומה לשאר האוכלוסייה.

עמנואל הסוגיה של האפליה העדתית במערכת החינוך היא תופעה בזויה ופסולה שראוי לה כי תעבור מן העולם ויפה שעה אחת קודם. ראוי שפתרונה יבוא מתוך הקהילה ולא באמצעים משפטיים, אך בהיעדר ברירה אחרת, אין לעתים מנוס מפנייה לבית המשפט על מנת שזה יורה את הדרך הראויה.

גביון-מדן כל יוזמה שתכליתה ליצור הסכמות חברתיות מבורכת ביותר. קל וחומר, כשמדובר בנושאי דת ומדינה, חומר נפיץ שעלול להרבות חילול שם שמים. המבחן של כל אמנה אינו בדיבורים אלא במעשים, ולא המדרש עיקר אלא המעשה.

חדש! יצא לאור! חדש!

ספרו החדש של שמחה רז
ושל הרב שלום קליין והילה וולברשטיין
על דמותו של הרב **צבי יהודה הכהן קוק** זצ"ל

משמיע ישועה

ספר מרתק, גדוש בסיפורים מרגשים על אישיותו הרבגונית של הרב, התלמיד-חכם, הצדיק והמנהיג הדגול, מי שהיה הדמות הדומיננטית בציבור הדתי לאומי מהקמת המדינה, דרך בניית עולם התורה הצינוני ועד מפעל ההתישבות

הספר מוקדש לע"נ אביה יהושע ז"ל גולדברג

להזמנות - אור עציון, ספרי איכות תורניים: 08-8502822 • machon@oretzion.com

בהוצאת: אור עציון,
ספרי איכות תורניים
המכון התורני
ע"ש ר' יצחק ורנה סטרובוביץ'

כלום לא מסודר

(שלא לדבר על הבית, אפילו בלגן...)

אין לי עדיין קייטנות

(זה לא קייטנות, זה אונברסיטאות ממש...)

עוד לא השלתי ביגודי ללאה"צ

(האמת... כי לא ממש מופשט...)

ועם לא סגרתי צימרים למישהו המפתית...

(הוא שוב בחילואים...)

אבל אני רגועה, אין לי בעיה שישלשו מופשי כל המופש, יש לנו אינטרנט רימון בביתנו

נויה מנדל, נשואה, אם ל-4, סטנדרטיות מסודרות...

בחופש הזה אתם מסודרים!

מצטרפים עוד היום לאינטרנט רימון

וגולשים בשקל אחד בלבד

בחודשי החופש הגדול!

בכפוף לתנאי המבצע

אינטרנט רימון. ספק האינטרנט שלי.

אינטרנט רימון, ספק האינטרנט היחיד המאפשר חוויית גלישה פתוחה ובטוחה באינטרנט.

אינטרנט רימון

מה שטוב באינטרנט

פשוט וקל לעבור לרימון:

1-800-222-234

www.neto.net.il

גילוי לב

אנכה הבכורה שלנו

רק עכשיו מלאו לך 11 ולכבודך הדליקו מדורות בכל רחבי ארץ ישראל, שאותה את כ"כ אוהבת, ובתולדותיה את כ"כ בקיאה כבר בגילך הצעיר (כמו בעוד הרבה דברים והכל בצנעה ובחוסר התנשאות), וכבר חגגת בביה"ס את פתיחת שנת בת-המצווה. וכרגיל גם סבא ואני מצטרפים בשמחה לחגיגה וכרגיל י"ש לנו מה לומר."

מרגע שנולדת הבאת רק אושר ושמחה לכולנו. לסבא-רבא ולסבתא-רבא הוספת שנים רבות, ואת להם (יחד עם כל הנינים והנינות) הוכחה ניצחת שהם ניצחו ובגדול. כי הרי הם באו משם... לבד.

שמך הנהדר מספק לנו תמיד את הזכות לומר "תודה", תודה לבורא עולם, תודה שזכינו, תודה שאת שלנו.

את בטח כבר מבינה שאנו הולכים לומר לך שאת טבעת בשרשרת דורות מופלאה.

שאת נזר התפארת של המשפחה. שאין גבול לאהבה שאנחנו אוהבים אותך.

ואם נשאל אותך מה את רוצה, ילדה מדהימה שלנו, שנאחל לך? הרי תעני כדרכך: "לא משנה!", הרי זה 'קוד הזהיו' שלך. תמיד מרוצה, תמיד מסתפקת במועט, תמיד מוותרת, תמיד נותנת.

אז זהו, שבדיקוק את זה אנחנו מבקשים לאחל לך:

שתמיד יהיו לך כל הסיבות שבעולם להיות מרוצה ומאושרת. שתמיד תהיי עשירה בכל ושמחה בחלקך. שתמיד יהיה לך הכל מכל שרק תחפשי על מה ובשביל מי לוותר. שתמיד תהיי בין הנותנים, כי את זו שלימדת אותנו שאין קבלה גדולה מנתינה.

תודה לך הנכדה הכי הכי, שתמיד רק ככה תישארי, ובבקשה אל תשתני. יהי רצון שיתגשמו כל משאלות ליבך לטובה, לאורך ימים ושנים טובות.

היי לאלפי רבבה, נכדתנו האהובה.

שתהיה לך שנת בת-מצווה נהדרת!

2/2 מה 19/12

20/12/2019 מה 19/12/2019

החופש. אצל מרבית הילדים, העדר מוחלט של סדרים וזמנים מייצר חוויה של תלישות, שפוגעת בביטחון ומתבטאת בחוסר שקט ובנטייה לעצבנות. מספר עוגנים קבועים במהלך היום, מאפשרים, גם לילדים קטנים יותר, למקם את עצמם במרחב הזמן ולהרגיש שמהו מארגן ומחזיק אותם. עד כה התייחסתי בדברי לילדים צעירים בגילאי גן-בי"ס יסודי.

בהקשר למתבגרים, פעמים רבות החופש הגדול צופן בחובו לא מעט מתחיות וקונפליקטים מולם. כחלק מביטויי הבגרות והעצמאות שלהם המתבגרים תופסים את עצמם כאחראים בלעדיים על ניהול הזמן וסדר היום שלהם בימי החופש. לעיתים קרובות סדר היום שלהם מתנהל באופן מאוד שונה מאיך שההורים היו רוצים לראותו (קימות מאוחרות מאוד, צפייה ממושכת בטלוויזיה ובסרטים, שוטטות בחוץ עד שעות מאוחרות וכדו'). מה שמעורר מחאה וכעס מצד ההורים. כפי שכתבתי כבר בעבר, בנוגע למתבגרים, מצד אחד, חשוב לתת להם מרחב שבתוכו הם יזיו עצמאיים להתנהל כרצונם וכהבנתם ולבטא בכך את בגרותם. מצד שני, חשוב להציב את המקומות שמבחינתכם הם מעבר לגבול שאותו אתם מוכנים לסבול כהורים (כמו שעת חזרה הביתה, שעת קימה וכדו') ולזכור שיש לכם את הזכות, ואף את החובה, לעשות זאת.

התחום שבין המרחב לבין הגבול הוא התחום שבתוכו יכול ההורה להביע את עמדתו ודעתו על התנהלות המתבגר, ולמול אלו המתבגר יגבש את עמדתו וזהותו שלו.

הדבר נכון גם לגבי אופי הפעילויות בהם עסוקים המתבגרים מחוץ לבית. גם שם ישנו מרחב שבתוכו רצוי לתת למתבגר להתנהל כרצונו, אך ישנם פעילויות, בעיקר כאלו שההורים תופסים אותם כמסוכנות או מסכנות, שזכותם וחובתם של ההורים למנוע מהמתבגר להיות שותף בהם.

לגבי שני התחומים- ניהול הזמן ואופי הפעילויות, כדאי לחשוב מראש ביניהם איפה בדיוק אתם ממקמים את הגבולות שלכם ולנהל עם המתבגר שיחה בגרות, בתחילת החופש, בה יוגדרו מרחב העצמאות שלו וקווי הגבול שלכם. זאת בכדי לא להיגרר אתו לעימותים ב'זמן אמת', מה שמגביר תמיד את עוצמות המתח והכעס. חופש נעים

שלומית איתם

פסיכולוגית קלינית
מומחית בטיפול בילדים ובמבוגרים

'הכול אני יכול בחופש הגדול...' - כמה נקודות למחשבה על הערכות הורית לקראת החופש.

החופש הגדול מתקרב לו, ואיתו תנועת ההרפיה מממתח העמידה בזמנים ובמטלות שמאפיין את שגרת שנת הלימודים. עם כל הקושי שיש לנו כהורים בהחזקה השוטפת של מטלות השגרה, הקושי בהחזקת הילדים בימי החופש הגדול הוא אתגר גדול לא פחות ופעמים רבות אף יותר.

החופש הגדול מביא עמו מסה גדולה של זמן פנוי, שאינו מובנה לתוך מסגרת חיצונית, ומתוך כך גם הרפיה בדרישה ההכרחית לסדר יום קבוע וברור. ילדים, גם אם הם בני אותו הגיל, יכולים להיות מאוד שונים במידת הצורך שלהם במסגרת חיצונית שתארגן ותמלא בעבורם את שעות היום. יש ילדים שמסוגלים, די בקלות, לייצר לעצמם עניין ועיסוק מתוך הגירויים שסביבם, ללא צורך להישען על מסגרת חיצונית או על מבוגר שיעשה זאת בעבורם. מבין הילדים הללו ישנם ילדים שההימצאות במסגרת והצורך לעמוד בזמנים ובכללים מבחוח דווקא היא קשה בעבורם ותקופה של הפוגה ממנה מיטיבה איתם.

לעומת זאת, עבור ילדים אחרים, שהות של זמן רב בבית ללא מסגרת מארגנת וללא ליווי אינטנסיבי של מבוגר היא משימה בלתי נסבלת המייצרת אצלם חוסר שקט ועצבנות. חוסר השקט יכול להתבטא בתלונות אינטנסיביות על שעמום ובעיקר בירידה בסף התסכול- נטייה להיפגע, לכעוס, לבכות ואף להפעיל אלימות כלפי הסובבים. לצד השיקולים הפרקטיים, ההבדלים הללו בין ילדים צריכים להיות משהו נוסף שכדאי לקחת בחשבון כמחליטים על אופי וכמות הקייטנות אליהם רושמים את הילדים בחופש.

גם עבור ילדים שפחות זקוקים למסגרת חיצונית, ובוודאי עבור ילדים שזקוקים יותר, ישנה חשיבות ליצירת מסגרת מארגנת, גם אם מינימאלית, לימי החופש בהם אין פעילות מחוץ לבית.

אני מתכוונת למספר עוגנים במהלך היום כמו: התחלה משותפת של היום בתפילה, ארוחת בוקר וסיפוח ארוחת צהריים בשעה פחות או יותר קבועה ופעילות קצרה משותפת אחריה. קביעת שעה, גם אם מאוחרת יותר מזמן הלימודים, בה מתחילים בהתארגנות לקראת שינה, וכן שעת שינה של

הורים המעוניינים להתייעץ או לשתף את הקוראים במכתביהם מוזמנים לשלוח למייל: gdaat@pisrael.com עבור "גילוי לב"

מכון המרכז לסדרים

טל: 0544-222355

ספרי תורה מהודרים

• למנהג אשכנזים • למנהג ספרדים

ע"י סופר ירא שמים

הגהות. תיקונים. חידושים של ספרי תורה ישנים

למכירה בהזדמנות נדירה ספר תורה במחיר חסר תקדים

לחברה מובילה בתחומה דרושה מזכירה מנוסה עם ראש גדול

■ שליטה מלאה ב office
■ מיומנות באינטרנט
■ כשרון ונסיון בטיפול לקוחות
■ מגורים באזור ירושלים - חובה
■ משרה מלאה ומאתגרת

קו"ח לפקס: 050-8967637

לרותי רוטשטיין ולבנים

אתכם ביוגונם

בהלקח אבי המשפחה היקר באדם

אריה ז"ל

ממייסדי כפר מימון ת"ו

בבניין הארץ תנוחו

מנחמים בלב אוהב וכואב

מרים פלמון ומשפחות ברט, גולדברג,

זיו, פריד, נאור

וצוות הפרסומי ישראל ושות'

דעת ילדים

(נפרסים מתוך מנטוס)

מנטוס
עושה לך טוב

ריבוע קסם והגיון

3	2	1
		2
		3

1. הסית את חוה ונשך את עם ישראל
2. השר בבל את המזבח לבאר (כ"א, י"ח)
3. הצית את המלאך, ועזר לרפא את נשוכי שאלה 1 (כ"א, ח')

תשובות שלחו למייל: yeladim@pisrael.com עד יום שלישי הקרוב. בין הפותרים נכונה יוגרלו פרסים. בהצלחה!

חידת השבוע

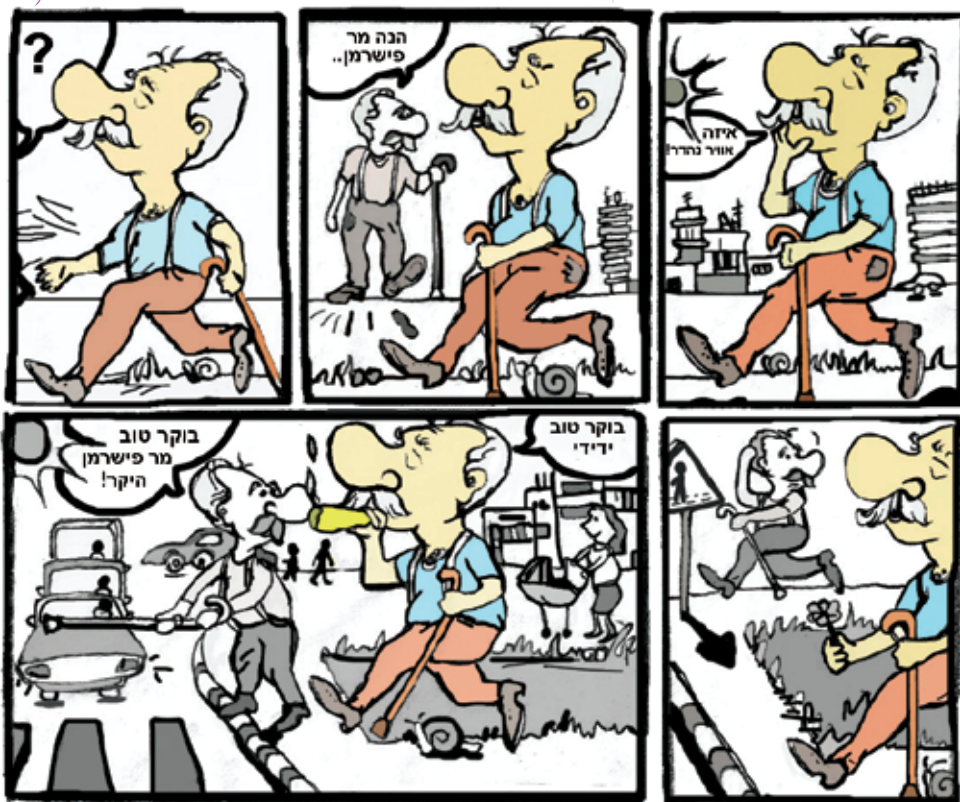
זאב אוזנאט עוזבאט

פתרון ריבוע הקסם
מפרשת קרח:

כ	ק	ה
ח	ו	ק
ח	ח	ו

הזוכה משבוע שעבר:
יהלי צנוירט מירושלים

תחרות הקומיקס הגדולה

אנתנו מגיעים לקו הסיום
של תחרות הקומיקס
הגדולה בנושא:
זהירות בדרכים
ובין אדם לתברו.

הקומיקס לפנכים
צויר ע"י: איתמר ליברמן.

אהבתם את הקומיקס?
ספרו לנו ב -
gdaat@pisrael.com
מה חשבתם על
הקומיקס ותעזרו לנו
לבחור את המנצח...

מילה
טובה

יומן משלבו תשע"א

עשרות מדרשים,
סיפורי צדיקים, חידות,
מושגים וטיפים שימושיים
לעבודת המידות.

היומן נערך בשיתוף פעולה
עם רבנים, מחנכים, מנהלי בתי ספר
ומפקחים בהתאמה לילדים
בגילאי בית הספר היסודי.

יומן
משלכנו
יומן עם ערכים

יומן יומנים יומנים

לפרטים ולרכישות מרוכזות: 02-5350903 (מאיר) • meir@pisrael.com • בהוצאת פרסומי ישראל ושות'

יעקב

שזואנק

חוזר לקיסריה

בליווי תזמורת סימפונית ומקהלת ענק
200 קולות על במה אחת!

מקהלות נתניה, מודיעין וכפ"ס - בניצוח יענקל'ה רוטנר

דואטים ייחודיים עם:

חיים
ישראל

יצחק מאיר
הלפגוט

מופע כפול: ימים רביעי/חמישי י"ז/י"ח אב (28 & 29.7.10)
אמפי-פארק הגן הלאומי בקיסריה
כניסת קהל 19.00

רכישת כרטיסים באתר www.bimot.co.il ובמוקד בימות 02-6237000 • הדרן 2274*

הפקה וייצוג: שרון דניאל הפקות • המופע מוקלט ומצולם ל-DVD - אין להכניס מצלמות